

گرامی باد ۸ مارس، روز جهانی زن!

"ما زن و مرد جنگیم، بجنگ تا بجنگیم!"

در روز جهانی زن، هزاران درود و تهنیت بر زنان مبارز و آزادیخواه ایران باد که برای سرنگونی رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی، این شعار انقلابی را با قاطعیت متحقق می سازند.

امسال، زنان مبارز ایران در شرایطی به استقبال روز جهانی خود، می روند که مردم دنیا شاهد بی باکی و برخورد های بسیار شجاعانه آنان با مأموران مسلح رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی هستند. این، واقعیت درخشانی است که به مثابه تبلوری از همه مبارزات و مقاومت های جانانه اکثریت زنان تحت ستم ما در مقابل سرکوب ها و وحشیگری های رژیم حاکم و در پی سی سال پیکار بی امان آنان با این رژیم، امروز چنین آشکار، در انظار جهانیان بروز کرده است.

به درستی گفته شده که سرکوب زنان، سرکوب جامعه است. این حقیقت را مردم ما در طی سی سال سلطه جمهوری اسلامی بطور عینی تجربه کرده اند؛ به خصوص دیده اند که حاکمین، هر زمان قصد ایجاد رعب و وحشت در میان مردم و تشدید سرکوب در جامعه را داشته اند، این قصد را در اولین گام، با سرکوب هر چه بیشتر زنان و شدت بخشیدن بر اجحافات و توهین و تحقیر آنان عملی کرده اند. بنابراین، بی دلیل نیست که امروز از دختران جوان دانشجو گرفته تا زنان خانه دار همگی در وسعتی چشمگیر، دلیرانه برای نابودی جمهوری اسلامی می جنگند و با از خود گذشتگی و شایستگی تمام در جهت دست یابی به همه حقوق بر حق خویش و رسیدن به آزادی در صف مقدم مبارزه قرار می گیرند. مبارزه شجاعانه این زنان جهت سرنگونی رژیم سراپا ننگ و جنایت جمهوری اسلامی، امروز در عین حال حنای کسانی را بی رنگ کرده است که دیروز با دیدگاه های اصلاح طلبی می کوشیدند مبارزات زنان را در محدوده لغو یا تغییر قوانین ارتجاعی رژیم بر علیه زن، محصور سازند. در این مسیر زنان اصلاح طلب که مصالح و منافعشان در گرو حفظ رژیم جمهوری اسلامی است، حتی یکی از مهمترین خواست های زنان ایران یعنی آزادی پوشش را نیز نادیده می گرفتند. واقعیت این بوده و هست که قوانین زن ستیز جمهوری اسلامی با موجودیت و بقای این رژیم در هم تنیده شده است و لذا زنان ایران با اصلاحات یا آن طور که امروز تبلیغ می شود تحت پرچم سبز، یعنی بدون از بین بردن رژیم جمهوری اسلامی هرگز نمی توانند از شر آن قوانین ارتجاعی و قرون وسطائی، خلاصی یابند.

قوانین ضد زن رژیم حاکم و به طور کلی ستم بر زنان و فرو دست خواندن آنان، در خدمت سرمایه داران قرار دارد؛ و جمهوری اسلامی با ایدئولوژی مذهبی و با اسلام خواهی های خود در واقع، شرایط استثمار هر چه بیشتر نیروی کار زنان و از این طریق تشدید هر چه بیشتر استثمار کل طبقه کارگر را برای سرمایه داران تسهیل می کند. این موضوع البته با جزئیات بیشتری چند سال پیش از طرف من در مقاله ای تحت عنوان "رواج فرهنگ زن ستیزانه، در خدمت استثمار هر چه بیشتر کارگران"، تشریح شده. در اینجا، با استناد به حقیقت فوق تنها تأکید می شود که چرا قوانین زن ستیز جمهوری اسلامی همراه با خود این رژیم ضد زن را تنها توده زنان انقلابی همراه با مردان انقلابی با در پیش گرفتن راهی انقلابی، قادر هستند به زباله دان تاریخ بیافکنند؛ و چرا کلیت جمهوری اسلامی با هر جناح و دسته اش، باید با قدرت توده ها یعنی با قدرت زنان و مردان آگاه و سلحشور، نابود شده و از بین برود تا امکان تدوین قوانین مترقی به نفع زنان و بطور کلی آزادی زنان میسر گردد.

اگر قبول داریم که بهترین معیار برای سنجش آزادی در یک جامعه، میزان آزادی زن در آن جامعه است، بنابراین، در فردای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی، یکی از مهمترین نشانه های دولتی که خود را دموکراتیک و مردمی بنامد، این خواهد بود که به مثابه اولین گام نه فقط در تمام زمینه های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی، برابری کامل حقوق زنان با مردان را در قانون به رسمیت بشناسد، بلکه اعلام کند و در عمل نشان دهد که حق هیچ گونه دخالتی در امور خصوصی مردم، از چگونگی پوشش زنان گرفته تا اعتقادات و باورهای فکری افراد جامعه را ندارد. کوتاه شدن هر چه بیشتر دست دولت از امور زندگی خصوصی مردم که به معنی گسترش جامعه مدنی است، خود یکی از نشانه های دموکراتیک بودن آن جامعه است. در عین حال دین باید امر

خصوصی خود مردم تلقی شود و یک دولت دموکراتیک به هیچ عنوان نباید اجازه دهد که دین در زندگی اجتماعی و با تأکید هر چه بیشتر در زندگی اجتماعی زنان کمترین نقشی ایفاء نماید.

آزادی جامعه به آزادی زن گره خورده؛ و برای ما سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی با هر جناح و دسته، اولین گام برای رسیدن به آزادی است. بکوشیم همه توان خود را در این راه بکار گیریم و این چنین، روز جهانی زن را گرامی بداریم.

اسفند ۱۳۸۸ - مارس ۲۰۱۰